

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym miesiąca następującego po jego ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
A. Simon

572.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

o zastosowaniu złotego do obliczania składek (premji) jakoteż świadczeń pieniężnych (rent) i o przeliczaniu na złote dawnych zobowiązań rentowych w ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w b. dzielnicy austriacko-węgierskiej.

Na mocy art. 1 p. 10 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Wymienione w § 3 ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1914 r. (Austr. Dz. U. P. № 138) i ustawą z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59 poz. 370), granice zarobków rocznych, zaliczanych do ubezpieczenia, ustala się w złotych od 1200 do 5000.

Sumę zarobku rocznego zaokrągla się do pełnych 100 złotych w ten sposób, że ilość złotych poniżej 50 odrzuca się, a 50 i więcej złotych liczy się za sto złotych.

§ 2. Granicę zarobku rocznego, przewidzianą w § 7 lit. a ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, ustala się na 1200 zł.

§ 3. Przewidziane w § 8 ustęp ostatni wymienionej ustawy zaokrąglenie miesięcznego wymiaru rent, ustala się na 10 groszy z pominięciem kwot 5 gr. i niżej.

§ 4. Opłatę za uznanie nabytych praw, przewidzianą w § 27 a cytowanej ustawy, ustala się na 5 zł. rocznie.

§ 5. Granice zarobków rocznych, miarodajne dla podziału składki ubezpieczeniowej między służbodawcę a ubezpieczonego, wymienione w § 33 cytowanej ustawy, ustala się w złotych na 1200 i 3000.

§ 6. Najniższą rentę, jaką ubezpieczyć można dodatkowo za nadwyżkę przekazywanej rezerwy, przewidzianą w § 68 ust. 5 lit. a wymienionej ustawy, ustala się na 120 zł. rocznie.

§ 7. Ustalenie świadczeń przyszłych, jakoteż przeliczenie bieżących rent płynnych i zaległych składek odbywa się w ten sposób, że pobory, stanowiące podstawę wymiaru świadczeń, oraz składki ubezpieczeniowe przelicza się na złote według następującej skali:

do 31 grudnia 1914 r., 1 koronę liczy się jako 1 zł.;
od 1 stycznia 1915 do 31 grudnia 1918 r., 1 koronę liczy się jako 0,80 zł.;
od 1 stycznia 1919 do 31 lipca 1921 r., 1 koronę liczy się jako 0,60 zł.; a 1 markę liczy się jako 0,80 zł.

Pobory zaliczone do ubezpieczenia oraz składki od tych poborów należne, w czasie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r. przyjmuje się w wysokości ostatnich poborów, ubezpieczonych przed 1 sierpnia 1921 r. z zastosowaniem powyższego sposobu przeliczenia.

Pobory osób, które rozpoczęły ubezpieczenie po 31 lipca 1921 r., liczone będą do ubezpieczenia w okresie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r. w rozmiarze 60% sumy przeciętnych ich poborów rocznych, policzonych do ubezpieczenia zgodnie z postanowieniami § 1 niniejszego rozporządzenia po wejściu jego w życie do:

- 1) końca 1925 r. względnie do
- 2) wcześniejszego zaistnienia uprawnienia do renty lub do
- 3) ostatniego zgaśnięcia obowiązku ubezpieczenia przed 31 grudnia 1925 r.

W wypadku, gdy 60% powyższych przeciętnych poborów rocznych przekracza kwotę 1800 złotych, ta ostatnia kwota stanowi podstawę wymiaru części świadczeń, należnej za okres ubezpieczenia w czasie od 1 sierpnia 1921 do 29 lutego 1924 r.

Gdy ubezpieczenie, rozpoczęte po 31 lipca 1921 r., zgaśło przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia i nie zostało wznowione przed 31 grudnia 1925 r., podstawę wymiaru świadczeń za wyżej wymieniony okres stanowi kwota 1200 zł. rocznych poborów.

W wypadkach, gdy opłacającemu dobrowolnie składki ubezpieczeniowe przysługuje prawo zniesienia lub podwyższenia ubezpieczonych poborów rocznych, zmiana może nastąpić w granicach od 720—1800 zł.; poza temi wypadkami nie można dobrowolnie kontynuować ubezpieczenia z ubezpieczonymi poborami rocznymi niższymi, niż 1200 zł.

O ile chodzi o osoby, nie uprawnione jeszcze w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do świadczeń w zakładach zastępczych, przeliczenia poborów, ubezpieczonych w okresie ubiegłym, należy dokonać wedle ostatniego zarobku, policzonego do ubezpieczenia w granicach, ustalonych w § 1 niniejszego rozporządzenia lub w ewentualnych wyższych granicach statutowych; pozatem obowiązują zasady, wyrażone w ustępach poprzednich niniejszego paragrafu.

§ 8. Wszelkie dotychczasowe dodatki drożyzniane do rent, unormowanych niniejszem rozporządzeniem, znosi się.

Osobom, pobierającym renty na podstawie ustawy, wymienionej w § 1 niniejszego rozporządzenia, zapewnia się minimalny rozmiar świadczeń, odpowiadający świadczeniom według najniższego, policzalnego w myśl niniejszego rozporządzenia, zarobku po osiągnięciu okresu wyczekiwania.

W wypadkach, w których renty płynne i przewidziane ustawą pensyjną dodatki, po przeliczeniu w myśl niniejszego rozporządzenia, wynoszą będą mniej złotych, niż wynosiły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia łącznie z dodatkiem drożyznianym, może zakład ubezpieczeniowy, zależnie od stanu zdrowia, wieku, położenia gospodarczego, względnie ewentualnych innych uwzględnienia godnych okoliczności, przyznać do wysokości różnicy między świadczeniem pobieranym a należnym w myśl niniejszego rozporządzenia odwoławny dodatek wyrównawczy.

§ 9. Zasady przeliczenia, zawarte w § 7, mają zastosowanie do obliczania i przekazywania rezerw premjowych (§ 68 ustawy pensyjnej), o ile nie zostały już przekazane, i do dodatkowo zgłoszonych ubezpieczeń.

Zwroty premji (§ 25 ustawy pensyjnej) oblicza się w wysokości 50% kwoty, przypadającej wedle skali, ustalonej w § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatnoprawnych (Dz. U. R. P. № 42 poz. 441).

§ 10. Upoważnia się Radę Ministrów do ustalenia dodatkowej opłaty do premji bieżącej na pokrycie ewentualnych niedoborów w rezerwach premjowych, spowodowanych przeliczeniem wedle zasad, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, o ile bilans asekuracyjno-techniczny, sporządzony na dzień 31 grudnia 1925 r., wykaże rzeczywiste niedobory w rezerwach.

§ 11. Wykonanie powyższego rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z 1 dniem miesiąca następującego po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej:
G. Simon

573.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 czerwca 1924 r.

w sprawie zmiany statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu.

Na podstawie punktu 7 art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

stawa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4 poz. 28) zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. W § 25 statutu Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów (Kreditanstalt für städtische Hausbesitzer der Provinzen Posen und Westpreussen) w Poznaniu, w brzmieniu uchwalonem, przez walne zebranie w dniu 21 marca 1910, zastępuje się słowa „członkowie zarządu Zakładu Niemieckiego Listów Zastawnych mają charakter członków zarządu” przez słowa „dwaj członkowie zarządu Komunalnego Banku Kredytowego w Poznaniu tworzą zarząd Zakładu Kredytowego Miejskich Właścicieli Domów w Poznaniu”.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

574.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 czerwca 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na zasadzie art. 1 ust. 13 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. № 4, poz. 28) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 1924 r. zarządzam co następuje:

§ 1. Niewolno wymawiać sobie i pobierać w stosunkach kredytowych pieniężnych korzyści majątkowych w formie procentu lub jakiegokolwiek innej formie przewyższających 24% od stał rocznie w gotówce lub we wartości.

§ 2. Minister Skarbu władny jest w drodze rozporządzeń ustanawiać najwyższe granice, korzyści majątkowych, które wolno wymówić i pobierać przedsiębiorstwom, trudniącym się czynnościami bankowymi przy załatwianiu poszczególnych czynności, należących do zakresu obrotu pieniężnego.

§ 3. Umowy o korzyści majątkowe przekraczające granice określone w § 1, lub w rozporządzeniach wydanych na zasadzie § 2, są nie ważne co do nadwyżki przewyższającej te granice, o ile nieważność w szerszym rozmiarze nie jest w obowiązujących ustawach przewidziana.

§ 4. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowymi obowiązane są przedstawiać władzom skarbowym II instancji, w obrębie których mają